

Подорожуючи, вночі описую почуття...

Ду Фу

Подорожуючи, вночі описую почуття
У човні з високою щоглою
Тихо вночі пливу я.
Гладячи трави побережні.
Легкий проноситься вітер.
Світ заливаючи сяйвом.
Місяць глядить торжествуючи,
Сюди від застави Юйминь.
Повітря прозоре і світле.
Коли б література
Мені допомогла хоч трохи:
Звільнила від служби —
Вічної за хлібом гонитви.
Нині ж моє становище
Схоже своєю тривогою
З чайкою, що метушиться
Між землею і небом.

(Переклад із російської мови В. Паращич)